

Molitva u Katedrali
na Stadlerov dan, na Svetkovinu Bezgrešnog začeca BDM,
8. prosinca 2015.

Tema: **Tjelesno djelo milosrđa - gladna nahraniti**

Uvod: Gospodine Isuse Kriste, klečimo pred tobom i klanjamo se Tebi – milosrdni Bože u hramu naše mjesne Crkve. Otvaramo oči svoje duše za poticaje Tvoga Duha. Po primjeru Tvoga sluga nadbiskupa Stadlera, otvaramo se nadahnućima Duha Svetoga. Dopusti nam čuti kako nam govoriš po životu nadbiskupa Stadlera. Danas, nakon 97 godina, spominjemo u zahvalnosti za njegovo svjedočanstvo milosrdne ljubavi koju je od Tebe, milosrdno oče, naučio. Svjesni smo da bi mnoga sirotinja ostala gladna i žedna, da Tvoj sluga nadbiskup Stadler nije slijedio poticaje Duha Svetoga. Po Stadlerovu primjeru, i mi želimo biti zahvaćeni i nošeni Duhom Svetim. Stavljamo se Tebi na raspolaganje. Uči nas, vodi, usmjeravaj i učini milosrdnima.

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnja i sve misli srca u njoj....

Danas – na dan Bezgrješnog Začeca – Tvoj predstavnik na zemlji, papa Franjo, otvara godinu Božanskog Milosrđa. U svom je apostolskom pismu najave izvanredne Svete godine milosrđa „Misericordiae vultus” (Lice milosrđa) Papa poručio: „Kako samo želim da nadolazeće godine budu prožete milosrđem, da bismo išli ususret svakoj osobi, noseći Božju dobrotu i nježnost!” (LM 5). Primjer takvog života, crkva Vrhbosanska ima u svom prvom nadbiskupu sluzi Božjem Josipu Stadleru. Stoga u godini milosrđa započinjemo s razmatranjem Stadlerovog življenja djela milosrđa. Želimo si tako posvješćivati kako je življenje djela milosrđa i danas

moguće. Papa Franjo nas potiče da idemo ususret ljudima, a Stadler je to upravo činio. On nije čekao da mu netko dođe i zatraži komad kruha, već je i sam išao ususret siromasima. Nije gledao kakvog je netko izgleda, vjere ili narodnosti. Vidio je samo jedno, potrebu koju čovjek ima. Stoga su ne samo katolici, već i muslimani i pravoslavci, za njega govorili: „Preuzvišeni nadbiskup nam je i otac i majka“.

Daj nam, Gospodine, Stadlerovu suosjećajnost! Daj da osjetimo potrebe onih koji nas okružuju! Tvoj je sluga nadbiskup Stadler znao prepoznati kome treba kruha, kome pak ruha ili savjeta. Daj i nama sposobnost prepoznavanja potreba naših bližnjih.

Pjesma:

Zdravo budi, Marijo, prejasna Zornice,
istočnog bez grijeha začeta Djevice,
jer tebe vječni Bog odabra od vijeka
za radost puka svog.

Začece bezgrešno tvoje mi štujemo,
buduć` da utješno od Crkve čujemo:
da ti si jedina od sveg svijeta
ljudi začeta nevina.

Misli za razmatranje: Čim je stupio na tlo Vrhbosanske nadbiskupije, Stadler je u svom iznajmljenom stanu dao „dijeliti siromasima čorbu, kruh i meso. Zimi dade načiniti baraku i grijati je, da svaki može doći i grijati se i tu se dijelila hrana.“ Njega u vršenju dijela milosrđa nije spriječilo to što ni sam nije imao krov nad glavom. Znao je doći među siromahe i sam ih posluživati. Čini se da je to upravo ono što od nas danas očekuje Kristov predstavnik na zemlji –

papa Franjo: On želi da idemo u susret ljudima, da životom propovijedamo Božju ljubav i dobrotu. Previše je riječi, a premalo dijela! Valja prijeći s riječi na djelo. Crkva nam Vrhbosanska nudi uzor nadbiskupa milosrdnog srca. Možemo li, poput svoga prvog nadbiskupa, podijeliti sa siromasima sve što imamo? Stadler nije nikoga ostavio gladnoga! Njegova je ljubav išla čak dotle da im zimi sagradi drvenu baraku, kako bi se došli ugrijati i u toplom pojesti pripremljeni obrok.

Daj Gospodine, da poput Tvoga sluge nadbiskupa Stadler, budemo ljudi širokog i otvorenog srca! Daj da naše oči budu otvorene za potrebe ljudi koji nas okružuju! Daj nam dosjetljivo i milosrdno srce!

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnja i sve misli srca u njoj....

Dok razmišljamo o temi Stadlerovog prakticiranja jednog od tjelesnih djela milosrđa – gladna nahraniti – prisjećamo se njegove brižljivosti 1896. godine kada je poplava zadesila Bijeljину. Stadler je osobno obišao poplavljene i „sam svojim troškom i sakupljanjem milostinje kroz više mjeseci puno obitelji razne vjere hranio kruhom“. Isto je učinio 1903. godine, kada je gorio Travnik. Stadlerov suvremenik p. Hammerl piše da je Stadler odmah obišao nastradale i od svojih skromnih prihoda dao financijsku pomoć. Zatim se pobrinuo da kroz više mjeseci nastradali dobivaju brašno.

Sjećamo se također kako je Stadler kao nadbiskup zapazio da si siromasi ne mogu zimi kupiti brašna. Čim je to vidio, Stadler se odmah dao na posao. U jesen bi u Slavoniji kupio naveliko kukuruza, dovezao ga u Bosnu i dao samljeti. Onda bi to brašno dao dijeliti i jeftino prodavati siromašnima. Kako lijepa i dosjetljiva gesta! Bilo bi previše nabrajati sva Stadlerova djela kršćanske ljubavi. Stadlerov suvremenik, p. Hammerl, kaže da je Stadler uvijek bio tamo, gdje se

pojavila neka nevolja. Stoga on Stadlera naziva apostolom kršćanskog karitasa. Molimo stoga Boga za takvu apostolsku ljubav i revnost. Pred sobom imamo uzor čovjeka, nadbiskupa koji je uvijek bio tamo gdje ga ljudi trebaju. Od njega možemo učiti i od Boga moliti milost osjetljivosti za potrebe drugih. Daj nam, Gospodine, osjetiti potrebe onih koje susrećemo. Daj nam raspoloživosti i spremnosti staviti se na službu. Daj nam Stadlerove dosjetljivosti, da iznalazimo uvijek nove načine blizine i pomoći siromasima.

Pjesma:

Zdravo budi, Marijo, prejasna Zornice,
istočnog bez grijeha začeta Djevice,
jer tebe vječni Bog odabra od vijeka
za radost puka svog.

Zaćeće bezgrešno tvoje mi štujemo,
buduć` da utješno od Crkve čujemo:
da ti si jedina od sveg svijeta
ljudi začeta nevina.

Danas razmišljamo o tome kako uz slugu Božjega nadbiskupa Stadlera nitko nije ostao gladan. Tko god je bio gladan, žedan, bolestan ili ostavljen, znao je kome se može obratiti za pomoć – služi Božjem nadbiskupu Stadleru. No, Stadler ni u čemu nije bio sam. Uvijek je bilo osoba koje su mu se željele pridružiti. Tako je Stadler povezivao bogate i siromašne; on je bio inicijator karitativnih akcija. U tome se nije dao smesti, ni obeshrabriti. Iako su Stadler i Vrhbosanska nadbiskupija imali skromne prihode, svačija ga je nevolja dotakla. Nije se oglušio ni na čiji vapaj! Tako, kada je 1898. godine potres osiromašio grad Sinj i okolicu, Stadler pokreće

inicijativu i piše svojim svećenicima i vjernicima: „Pomozimo našoj braći. Istina, naše su mogućnosti skromne. I sami smo siromašni, ali nema ništa ljepše nego kada sirota pomaže drugu sirotu sa onim malo što ima, ali to je sve što ima.“

Pomози nam, Gospodine, da budemo ljudi otvorena duha i srca. Daj da budemo pristupačni, da nam svatko može prići i zatražiti komad kruha, savjet ili molitvu. Pošalji nam raspoložive suradnike i prijatelje. Daj da ih znamo „zagrijati“ za Tebe i za ono što je Tvoje. Pomози nam da, poput Tvoga sluge nadbiskupa Stadlera, budemo most između bogatih i siromašnih, bolesnih i zdravih. Daj da budemo osjetljivi na potrebe siromaha, da nam njihove potrebe budu „alarm“ koji nas pokreće na akciju. Pokreni nas Gospodine, da po nama pokreneš sve na akciju dosjetljive – konkretne ljubavi prema siromasima.

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnja i sve misli srca u njoj....

Sluga Božji nadbiskup Stadler je mnogo činio ali i pisao o rješavanju socijalnih pitanja u BiH. U svom pismu od 2. veljače 1908. Stadler podsjeća da Bog ravna svijetom i da nam je po svom Sinu Isusu poručio „kako nam valja brinuti se za dušu, ako hoćemo, da se on pobrine za naše tijelo“. Govoreći o socijalnoj problematici Stadler kaže: „Svih tih pitanja nestalo bi, kada bi ljudi poslušnuli glas svojega Gospodina: Ištite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, to jest sve, što vodi k tomu kraljevstvu, i ovo će vam se sve pridodati.“ Dok se danas nadahnjujemo na životu sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, dopustimo da i nas podsjeti, da Bog ravna svijetom. Kada bismo si dopustili da ova istina postane naša životna istina, tada bi nestalo mnogih strahova, nerazumijevanja, prigovaranja ili ogorčenosti. Čemu zabrinutost, ako Bog stoji iza svega toga? Zašto prigovarati ljudima, ako iza toga stoji Bog? Nisu li nerazumijevanja i

netrpeljivosti, ustvari znak malene vjere? Pomози nam Gospodine, prepoznati Tvoju prisutnost u svakoj osobi i životnoj situaciji. Daj nam ljubavi i žara za ono što je Tvoje.

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnja i sve misli srca u njoj....

Stadler je bio čovjek koji gleda, konstatira, čini, piše, pokreće. Tako, u već spomenutom pismu on veli: „Radnički je stalež u velikoj tjelesnoj biedi, no puno je veća duhovna nužda, u kojoj se nalazi, jer je u pogibelji, da svoju kršćansku vjeru izgubi.“ Zatim dodaje: „Od prieke je potrebe, da se u kršćanskih obiteljih pobudi i uzdrži kršćanski duh i veliko pouzdanje u Boga.“ Molimo Gospodina da prepoznamo čega je gladna osoba koju susrećemo. Daj nam, Gospodine, osjetljivosti za potrebe drugih. Daj da im uvijek možemo pružiti komad kruha i Tvoju Riječ.

Pjesma:

Zdravo budi, Marijo, prejasna Zornice,
istočnog bez grijeha začeta Djevice,
jer tebe vječni Bog odabra od vijeka
za radost puka svog.

Zaćeće bezgrešno tvoje mi štujemo,
buduć` da utješno od Crkve čujemo:
da ti si jedina od sveg svijeta
ljudi začeta nevina.

Pouči nas majko Isusova i naša Marijo: Što nam tvoj Sin poručuje po životu i djelima sluge Božjega nadbiskupa Stadlera:

- Budi osjetljiv na poticaje Duha Svetoga! – pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Nisu prošla vremena kršćanskog življenja i svjedočenja - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Usudi se biti drugačiji! Idi ususret ljudima - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Ne gledaj vanjštinu, već nutrinu i potrebu čovjeka - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Živi tako da drugi u tebi prepoznaju brata/sestru - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Prijedi s riječi na djelo - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Nemoj se osakaćivati uskogrudnošću! Imaj srce - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Ne zatvaraj oči pred potrebom bližnjega - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Dopusti si biti tamo gdje te trebaju - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!
- Bog ti je dao dvije ruke da povezuješ ljude - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!

- Nemoj se umarati tražeći nove načine rješavanja sadašnjih teškoća - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!

- Nastoj, poput Stadlera, gledati, slušati, pisati, činiti, a nadasve ljubiti - pomoz nam bezgrešna majko Marijo!

Zahvaljujemo Ti, Gospodine, za život i svjedočenje prvoga nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera. Hvala što nas po njemu upućuješ ka siromasima. Hvala za njegove duhovne kćeri, sestre Služavke Maloga Isusa. Daj da ga, Tvojom milošću, uskoro ugledamo uzdignuta na čast oltara. Amen!

s. M. Ljilja Marinčić